

# Књига пророка Јои́ла и лаодикијска Црква адвентиста седмог дана — број двадесет девет

Jeff Pippenger  
2026-01-14

## Број двадесет девет

Пето месијанско пророштво у Јеванђељу по Матеју јесте путоказ разочарања и смрти. Дана 18. јула 2020. године, лажно предсказање о разорењу Нешвила усмртило је Илију и Мојсија.

## Пети месијански путоказ јесте Разочарање од 18. јула 2020.

Тада се испуни оно што је речено преко пророка Јеремије, који говори: „У Рами се чу глас, нарицање и плач и велико ридање; Рахила плаче за својом децом, и неће да се утеши, јер их нема.“ Матеј 2:17, 18.

## Предсказање

Овако говори Господ: Глас се чу у Рами, нарицање и горко ридање; Рахила плаче за својом децом и неће да се утеши за својом децом, јер их нема. Јеремија 31:15.

Мојсије и Илија бивају убијени на улицама Содоме и Египта. Последња изјава Старога завета указује да ће Илија доћи пре великог и страшног дана Господњег. Тај страшни дан почиње када Михаило у дванаестој глави Данила устане и у Откривењу двадесет и другој објави да ће „ко је праведан и ко је неправедан“ остати у том стању за вечност.

И у то време устаће Михаило, велики кнез који стоји за синове твога народа; и настаће време тескобе какве није било откако је народа до тога времена; и у то време избавиће се твој народ, сваки који се нађе записан у књизи. Данило 12:1.

Ко чини неправду, нека и даље чини неправду; и ко је нечист, нека и даље буде нечист; и ко је праведан, нека и даље чини правду; и ко је свет, нека се и даље свети. Откривење 22:11.

Илија се мора појавити пре него што се време милости заврши, и он бива убијен и васкрснут у Откривењу једанаест, непосредно пре него што се време милости заврши. Он бива васкрснут и износи своју поруку све док се време милости не заврши, када потом наступа друго васкрсење, праведних и злих.

И многи од оних који спавају у праху земаљскоме пробудиће се, једни на живот вечни, а други на срамоту и вечни презир. Данило 12:2.

То посебно васкрсење прати Други Христов долазак, када праведни мртви васкрсавају, а потом следи хиљаду година током којих свети суде изгубљенима. На крају тих хиљаду

година наступа још једно васкрсење и трећи Христов долазак. Низ пророчких васкрсења обухвата и васкрсење папске звери, али је свако од тих васкрсења посебна тема Божје пророчке Речи. Дана 18. јула 2020. године, лаодикијски покрет сто четрдесет и четири хиљаде извршио је самоубиство побунивши се против Христове заповести која забрањује временске примене после 1844.

Тада се чу глас у Рами, што значи понос и самоузвишење. Рахила, што значи добар путник, у жалости је зато што Мојсије и Илија нису ту, и што је још важније, не могу бити утешени. Они немају утехе, а Дух Свети је Утешитељ, који би био послат када је глас у пустињи започео у јулу 2023. године.

Ове ствари се догађају непосредно пре него што се време милости затвори, и према Откривењу, непосредно пре него што се време милости затвори, Откривење Исуса Христа бива отпечаћено. То отпечаћивање је оно што васкрсава Мојсија и Илију, који су такође Рахила, добра путница, која је плакала и нарицала за својом децом и није се могла утешити. Њено нарицање претвара се у радост када та деца васкрсну.

И рече ми: Не запечаћуј речи пророштва ове књиге; јер је време близу. Откривење 22:10.

Мојсије и Илија били су мртви на улицама Содоме и Египта, и као што је било са Христом, сто четрдесет и четири хиљаде били би позвани да изађу из Египта, када је сабирање отпочело у јулу 2023.

## **Шести месијански оријентир јесте излазак из Египта у јулу 2023.**

И беше тамо до смрти Иродове, да се испуни што је Господ казао преко пророка говорећи: Из Египта дозвах Сина свога. Матеј 2:15.

## **Предсказање**

Када Израилъ беше дете, тада га заволах, и из Египта дозвах сина својега. Осија 11:1.

Мртви на египатској улици, небески глас из пустиње позива Језекиљеву долину мртвих костију у живот. Тај глас је почео да одзвања у јулу 2023. године.

И после три дана и по Дух живота од Бога уђе у њих, и стадоше на своје ноге; и велики страх обузе оне који су их гледали. И чуше велики глас с неба како им говори: Узиђите амо. И уздигоше се на небо у облаку; и непријатељи њихови гледаху их. Откривење 11:11, 12.

Бог позива Свога Сина из Египта, а такође је и Мојсија позвао из Египта, јер Мојсије као алфа и Исус као омега представљају искуство сто четрдесет и четири хиљаде, који певају песму Мојсија и Јагњета. Та песма укључује позив да се изађе из Египта. У Језекиљу су представљена два корака, који су били предзнаменовани двама корацима у стварању Адама. Најпре се обликује тело, а затим се у тело удахњује дах живота и оно тада оживљава. У Откривењу једанаест први корак је улазак Духа Божјег у побијене, и они потом стадоше на своје ноге. Када стоје, они су Божја војска. Оно што преноси Духа у једанаестом поглављу

представљено је Језекиљевим првим пророчанством. Глас у пустињи јесте пророчка порука праћена Светим Духом.

Књига Матеј садржи дванаест поглавља која су омега дванаест поглавља у Постању, а која пружају два сведока што представљају завет са сто четрдесет и четири хиљаде. Ти мушкарци и жене запечаћени су за вечност у односу Божанства сједињеног са њиховом људском природом. Они постају знак за раднике једанаестог часа.

„Дело Светога Духа јесте да осведочи свет о греху, о праведности и о суду. Свет може бити опоменут једино тако што ће видети оне који верују истини, посвећене кроз истину, како поступају по узвишеним и светим начелима, показујући у високом, узвишеном смислу линију разграничења између оних који држе заповести Божје и оних који их газе својим ногама. Посвећење Духа обележава разлику између оних који имају печат Божји и оних који држе лажни дан одмора. Када дође проба, јасно ће се показати шта је жиг звери. То је држање недеље. Они који, пошто су чули истину, настављају да овај дан сматрају светим, носе потпис човека греха, који је помислио да промени времена и законе.” Bible Training School, December 1, 1903.

Застава сто четрдесет и четири хиљаде, када су у једанаестој глави Откривења позвани на небо, јесте да су најпре позвани из Египта, где су и били побијени. Глас из пустиње позива их из Египта, да би били знак за раднике једанаестог часа. Њихово васкрсење 2024. године такође је представљено као рођење, и као буђење, у зависности од тога која се илустрација разматра. У погледу рођења, они су ти који испуњавају причу о десет девојака, и у том смислу, њихово рођење је девичанско рођење, и они су знак.

## **Седми месијански путоказ је 2024.**

А све је то било да се испуни што је Господ казао преко пророка који говори: Ето, девојка ће затруднети и родиће сина, и наденуће му име Емануило, што у преводу значи: С нама Бог. Матеј 1:22, 23.

## **Предсказање**

Зато ће вам сам Господ дати знак: ево, девојка ће затруднети и родиће сина, и наденуће му име Емануило. Исаија 7:14.

Постојали су знаци у историји Мојсија и Христа, као што су постојали и у милеритској историји. У последњим данима, лаодикијски адвентизам тражиће знак, а њихов једини знак јесте знак Јонин. Постоји и знак за оне који су васкрснути 2024. године. Њихов знак јесте „седам времена“ из 3. Мојсијеве двадесет шест.

И ово нека ти буде знак: ове године јешћете оно што само од себе израсте, а друге године оно што изникне из истога; а треће године сејте и жањите, и садите винограде, и једите род њихов. И остатак који се избави из дома Јудина опет ће пустити корен надолу и доносити плод одозго. Јер ће из Јерусалима изаћи остатак, и они који умакну са горе Сиона: ревност Господа над војскама учиниће то. 2. Царевима 19:29–31.

Ако ли речете: Шта ћемо јести седме године? Ево, нећемо сејати нити ћемо сабирати свој род. Тада ћу заповедити благослову своме на вас у шестој години, и земља ће родити за три године. И сејаћете осме године, и јешћете од старога рода до девете године; док не приспе њен плод, јешћете од старе залихе. Левитска 25:20–22.

Они који умакну такође су представљени као изгнаници Израилјеви, а избацила су их њихова браћа која су их мрзела. Њихова браћа избацила су их, јер су их мрзела зато што нису могла да оповргну истину о суботи, представљену Мојсијевим „седам времена“.

Господ подиже Јерусалим; сабира изгнанике Израилеве. Псалам 147:2.

Господ је почео да сабира остатак у јулу 2023. године, а остатак су „изгнаници“ Израилјеви. У јулу 2023. године, по други пут је пружио своју руку да сабере своје изгнанике. Он је 1849. године по други пут пружио своју руку, унапред у односу на омега светлост Мојсијевих седам времена 1856. године. Алфа светлост била је представљена Милеровим првим пророчким открићем — Мојсијевих седам времена.

И у тај дан биће корен Јесејев, који ће стајати као знамење народима; њега ће тражити незнабошци; и почивалиште његово биће славно. И догодиће се у тај дан да ће Господ опет, по други пут, подигнути руку своју да поврати остатак народа свога, који остане, из Асирије, и из Египта, и из Патроса, и из Хуса, и из Елама, и из Синара, и из Емата, и с морских острва. И подигнуће знамење народима, и сабраће прогнане Израилеве, и расејане Јудине окупиће с четири краја земље. Исаија 11:10–12.

Када одбачени буду уздигнути као знак, тада ће окупити раднике једанаестог часа, који се могу „упозорити једино гледањем“ „разлике између оних који имају печат Божји и оних који држе лажни дан одмора“. Знак за раднике једанаестог часа јесу одбачени, а знак **ОДБАЧЕНИХ** јесте загонетка: јести „ове године што само од себе расте, а друге године што из тога ниче; а треће године сејте, и жањите, и садите винограде, и једите род њихов.“

Загонетка овог одломка јесте у томе што он представља „седам времена“ из Левитске двадесет пете и двадесет шесте главе. Субота починка земље јесте саставни део завета који означава и благослов и проклетство, било због држања или одбацивања починка седме године за обећану земљу. Знак сто четрдесет и четири хиљаде јесте саставни део троструког обећања завета, које је представљено суботом земље у седмој години. Темељна истина о „седам времена“ означава један од три елемента завета који обећава ново срце и ум, и ново тело, као и земљу у којој ће се живети.

Субота седмога дана јесте знак између Бога и Његовог народа, али та субота седмога дана такође представља заветну одговорност дату древном Израиљу. Они су требало да буду чувари, повереници Десет заповести. Сестра Вајт јасно каже да је савремени Израиљ 1844. године, у сагласју са древним Израиљем, постављен за повереника не само Десет заповести, него и Божје пророчке Речи.

„Бог је позвао Своју цркву у ово време, као што је позвао древни Израиљ, да стоји као светлост на земљи. Моћним секачем истине, вестима првог, другог и трећег анђела, Он

их је одвојио од цркава и од света да би их довео у свето приближење Себи. Учинио их је чуварима Свога закона и поверио им велике истине пророчанства за ово време. Као и свети пророшки изричаји поверени древном Израиљу, ово је свето повереништво које треба саопштити свету. Три анђела из Откривења 14 представљају народ који прихвата светлост Божјих вести и излази као Његово оруђе да објави упозорење по свој дужини и ширини земље.“ Testimonies, volume 5, 455.

Десет заповести представљене су знаком суботе седмога дана, а закони пророштва представљени су суботом седме године. Лаодикијски адвентизам седмога дана биће веома посрамљен када напусти свој брод и почне да обожава сунце, али заповест о суботи коју је најпре одбацио јесте Мојсијево „седам времена“.

Да би задобио Обећану земљу, Божји народ мора разумети и држати не само суботу седмога дана, него и седмогодишњу суботу. Лаодикијски адвентизам не може побити ову библијску истину, премда је прикрива лажима. То је корен њихове мржње, која их наводи да избаце оне који ће бити застава.

„Већина чланова породице мога оца били су потпуни верници у адвент, и због сведочења ове славне доктрине нас седморо је у једно време било избачено из Методистичке цркве. У то време речи пророка биле су нам неизмерно драгоцене: ‘Ваша браћа која вас мрзе, која вас избацују ради имена Мојега, говоре: Нека се прослави Господ; али Он ће се јавити на вашу радост, а они ће се постидети.’ Исаија 66:5.“

„Од овога времена па до децембра 1844. године, моје радости, кушње и разочарања били су као и код мојих драгих адвентистичких пријатеља око мене. У то време посетила сам једну од наших адвентистичких сестара, и ујутро смо клекле око породичног олтара. То није била узбудљива прилика, а присутно нас је било само петоро, све жене. Док сам се молила, сила Божја сишла је на мене као што је никада раније нисам осетила. Била сам обузета виђењем Божје славе и чинило ми се да се уздижем све више и више са земље, и било ми је показано нешто од путовања адвентног народа ка Светоме Граду, како је изложено ниже.“ Early Writings, 13.

Prva vizija Elen Vajt data je kada se pet žena (koje predstavljaju pet mudrih devojaka) okupilo zajedno nakon što su ih njihova braća, koja su ih mrzela, izbacila. Mrzeli su ih zbog nauke o Drugom dolasku, te su tako predstavljale odbačene u poslednjim danima.

„Видех да ће називна црква и називни адвентисти, као Јуда, издати нас католицима да би задобили њихов утицај и навели их да устану против истине. Свети ће тада бити незнатан народ, мало познат католицима; али ће цркве и називни адвентисти, који знају за нашу веру и наше обичаје (јер су нас мрзели због суботе, пошто је нису могли оповргнути), издати свете и пријавити их католицима као оне који не маре за установе народа; то јест, да држе суботу и не маре за недељу.“

„Тада ће католици позвати протестанте да иступе напред и издају декрет да сви који не буду светковали први дан седмице, уместо седмога дана, буду погубљени. А католици, чији је број велик, стајаће уз протестанте. Католици ће дати своју моћ лику звери. А

протестанти ће чинити онако како је њихова мајка чинила пре њих, да униште свете. Али пре него што њихов декрет донесе или уроди плодом, свети ће бити избављени Гласом Божјим.“ Spalding and Magan, 1, 2.

„Номинални“ (то јест само по имену) „адвентисти ће нас, попут Јуде, издати католицима.“ Они су то учинили зато што су „мрзели“ одбачене „због суботе“. Номинални адвентисти тврде да држе суботу седмога дана, те то не може бити субота на коју се овде указује. Они мрзе одбачене, јер знају да не могу побити темељну истину о Мојсијевих седам времена, која је била алфа разумевање Илије у личности Вилијама Милера.

„Бог нам не даје нову вест. Треба да објављујемо вест која нас је 1843. и 1844. извела из других цркава.“ Review and Herald, January 19, 1905.

„Све поруке дате од 1840–1844. треба сада силно износити, јер има много људи који су изгубили своје усмерење. Поруке треба да иду свим црквама.“ Manuscript Releases, volume 21, 437.

„Истине које смо примили 1841, '42, '43. и '44. сада треба проучавати и објављивати.“ Manuscript Releases, том 15, 371.

„Упозорење је дошло: Не сме се допустити да уђе било шта што би узнемирило темељ вере на коме градимо још откако је порука дошла 1842, 1843. и 1844. године. Била сам у овој поруци, и од тада све време стојим пред светом, верна светлости коју нам је Бог дао. Не намеравамо да склонимо своја стопала са платформе на коју су била постављена док смо из дана у дан тражили Господа у усредној молитви, тражећи светлост. Мислите ли да бих могла да се одрекнем светлости коју ми је Бог дао? Она треба да буде као Стена векова. Она ме је водила откако ми је дата.“ Review and Herald, April 14, 1903.

Јуда није симбол Синедриона сачињеног од садукееја и фарисеја; Јуда је био један од дванаесторице ученика. Он је био један од невесте савеза, коју је Христос требало да узме себи на Педесетницу. Издаја против одбачених долази од Јуде, лаодикијске адвентистичке цркве седмога дана. Они су представљени многим симболима, као што су Левити које одбацује Гласник савеза у Малахији три. Левити се при том очишћењу одвајају, а њихов број је 25, било да су верни или неверни. Левити се чисте унапред, пре него што буду уздигнути као принос, као у ранијим годинама.

И седеће као онај који топи и пречишћава сребро; и очистиће синове Левијеве, и пречистиће их као злато и сребро, да би приносили Господу принос у праведности. Тада ће принос Јуде и Јерусалима бити угодан Господу, као у старе дане и као у пређашње године. Малахија 3:3, 4.

Левити су принос, јер савршено одражавају карактер Христа, који је велики принос. Када се тих двадесет и пет Левита уздижу као принос, двадесет и пет лажних Левита клањају се сунцу у Језекиљу 8.

Јуда не представља само злог Левита, него је и зао свештеник који је припреман тридесет година, као што је представљено Јудиним тридесет сребрника.

Тада Јуда, који га беше издао, видевши да је осуђен, покаја се, и врати тридесет сребрника првосвештеницима и старешинама, говорећи: Сагреших што издадох невину крв. А они рекоше: Шта је то нама? ти ћеш видети. И бацивши сребрнике у храму, отиде, и отишавши обеси се. Матеј 27:3–5.

Тридесет сребрника које је Јуда бацио представљају Гласника завета који избацује (прочишћава) троску (лажно сребро) у трећем поглављу Малахије. То зло свештенство било је представљено побуном Кореја, Датана и Авирама и побуњеницима из 1888. године. Зло свештенство бива прогутано када Сједињене Америчке Државе, звер из земље, отворе своја уста. Потом огањ уништава њихове следбенике, током пуног изливања позног дажда, које почиње недељним законом.

Девичанско рођење као знак у Христово време представља знак мудрих девојака у последњим данима. У том раздобљу Синедрион, лаодикијска Црква адвентиста седмог дана, тражиће знак, али неће бити у стању да види једини знак дат Лаодикији. Знак за велико мноштво, раднике једанаестог часа, јесте то што виде мушкарце и жене како држе суботу седмог дана током раздобља испитивања недељним законом. Знак остатка у њиховој распри с народом бившег завета јесте субота седме године, која представља темеље адвентизма, препознате као средишњи стуб обеју светих таблица Авакумових. Знак дат лаодикијском адвентизму јесте знак Јонин, који је обрађен у дијалогу између Христа и Петра.

А кад Исус дође у крајеве Кесарије Филипове, упита своје ученике говорећи: За кога говоре људи да сам ја, Син човечији? А они рекоше: Једни кажу да си Јован Крститељ; други, Илија; а трећи, Јеремија, или један од пророка. Рече им: А ви, шта кажете, ко сам ја?

А Симон Петар одговори и рече: Ти си Христос, Син Бога живог. И одговарајући Исус рече му: Благо теби, Симоне, сине Јонин; јер ти то не открише тело и крв, него Отац мој који је на небесима. А и ја теби кажем: ти си Петар, и на овоме камену сазидаћу Цркву своју, и врата пакла неће је надвладати. И даћу ти кључеве Царства небеског; и што свежеш на земљи биће свезано на небесима; и што разрешиш на земљи биће разрешено на небесима.

Тада заповеди Својим ученицима да никоме не казују да је Он Исус Христос. Матеј 16:13–20.

Знак за Синедрион, а стога и за адвентизам, јесте знак Јонин. Симон Варјона уводи се у овај одломак као симбол заветног човека, јер његово име ускоро треба да буде промењено. Аврамово име било је промењено приликом завета. Савлово име било је промењено у Павле. Јаковљево име било је промењено у Израил. Та три сведока утврђују да, када се име неког библијског лика промени, он представља заветног човека, и стога је праслика последњег заветног народа, који су сто четрдесет и четири хиљаде. Та три сведока такође утврђују да име заветног човека представља пророчку симболику повезану с личношћу чије је име промењено. Савле значи „изабрани“, јер је био изабран да понесе јеванђеље

незнабошцима. Његово име било је промењено у Павле, што значи мали, јер је он у сопственим очима био најмањи од апостола, пошто је прогонио Божју цркву. Јакову, преваранту, било је промењено и име и искуство у победника, што значи Израил. Петрово име било је Симон, што значи онај који чује; и Варјона, што значи син Јонин.

Петар представља последњу Јонину генерацију, јер беше син Јонин. Јона значи „голуб“, а Симон је онај који је чуо поруку голуба; и Симон Варјона чуо је поруку о помазању Исуса, када је Он био крштен и постао Исус Христос, и када је Свети Дух сишао у обличју голуба. Јонина порука била је порука голуба, који је представљао помазање Исуса силом при Његовом крштењу. Јонина порука била је представљена тиме што је Јона био три дана у утроби кита. Та три дана јесу три дана од Пасхе до празника првина, који су предображени Христовим крштењем и Јониним временом у утроби кита.

Знак Јонин јесте знак помазања Христа при Његовом крштењу, које је праслика силаска анђела из Откривења осамнаест на 11. септембар. 11. септембар је започео тростепени процес испитивања, представљен Јонина три дана. Та три корака су такође приказана у милеритској историји. 11. август 1840. означио је испит првог анђела, 19. април 1844. испит другог анђела, а 22. октобар 1844. трећи испит. Та три корака представљају 11. септембар, 18. јул 2020. и недељни закон.

При недељном закону, Јона бива избљуван из уста рибе, управо тамо где Христос избљувава Лаодикију из Својих уста, што је управо тамо где Валамова магарица отвара своја уста и говори, што је управо тамо где говори Захарија, отац Јована Крститеља, што је такође место где Сједињене Државе говоре као аждаја. Јона потом упућује последње упозорење свету као симбол оних који су васкрсли са Мојсијем и Илијом 2024. године. Те душе су умрле на улицама Содоме и Египта, а потом васкрсавају као моћна војска Језекијева. При своме васкрсењу оне постају знак Јонин, јер он представља оне који су умрли и васкрсли да би упутили последњу поруку Ниневији. Јона у утроби кита, Данило у лављој јами, Јован у котлу врелог уља представљају сто четрдесет и четири хиљаде који су искусили симболичку смрт и васкрсење. Помазање 11. септембра до васкрсења моћне војске Језекијеве представља крштење Христово до Његовог васкрсења.

И фарисеји са садукеејима приступише, и кушајући га, затражише од њега да им покаже знак с неба. А он одговарајући рече им: Кад буде вече, говорите: Биће ведро време, јер је небо црвено. И ујутру: Данас ће бити невреме, јер је небо црвено и тмурно. Лицемери, изглед неба умете да распознајете, а знаке времена зар не можете да распознате? Зли и прељуботворни нараштај тражи знак; и неће му се дати знак, осим знака пророка Јоне. И оставивши их, отиде. Матеј 16:1–4.

Крунско чудо било је васкрсење Лазара.

„Одлажући да дође к Лазару, Христос је имао намеру милосрђа према онима који Га нису примили. Задржао се, да би подизањем Лазара из мртвих дао своме тврдокорном, неверујућем народу још један доказ да је Он заиста „васкрсење и живот“. Нерадо је одустајао од сваке наде за народ, сиромашне, залутале овце дома Израилјевог. Његово

срце се сламало због њиховог непокајања. У своме милосрђу наумио је да им да још један доказ да је Он Обновитељ, Онај који једини може изнети на видело живот и бесмртност. То је требало да буде доказ који свештеници неће моћи погрешно да протумаче. То је био разлог Његовог одлагања да пође у Витанију. Ово врхунско чудо, подизање Лазара, требало је да стави Божји печат на Његово дело и на Његово право на божанство.“ Чежња векова, 528, 529.

Христос је одлагао пре него што је васкрсао Лазара, а Лазар није био само „крунско чудо“, него је био и „печат“ на Божјем делу. У том одломку знак Јонин јесте једини знак за прељуботворни и зли нараштај. Важно је увидети да је време процеса запечаћења веома одређено. У одломку којим се бавимо, где је Петрово име промењено, обавештава нас се да је од тог тренутка Исус почео да открива да треба да буде предат на смрт; ипак, у последњем стиху Матеј бележи: „Тада запрети својим ученицима да никоме не кажу да је он Исус Христос.“ А затим, већ у наредном стиху, бележи: „Од тада поче Исус казивати својим ученицима како му ваља ићи у Јерусалим, и много пострадали од старешина и првосвештеника и књижевника, и бити убијен, и трећи дан васкрснути.“

Одломак започиње тиме што Исус пита шта људи мисле ко је Он, а затим следи и додатно питање које је упутио ученицима: шта они мисле ко је Он.

А кад дође Исус у крајеве ћесарије Филипове, запита ученике своје говорећи: Шта кажу људи ко је Син човечији? А они рекоше: Једни кажу да си Јован Крститељ; други Илија; а други Јеремија, или који од пророка. Рече им Исус: А ви шта мислите ко сам ја? Матеј 16:13–15.

Када Петар одговара, он потврђује да је Исус Христос и Син Бога живог. Реч Христос је грчка реч за јеврејску реч Месија. Исус покреће питање о томе ко је Он, и води ученике до чињенице да је Он Месија, али их одмах обавештава да то никоме не казују. Од тада је почео да учи да ће испунити двадесет и три путоказа у последња три поглавља Матеја, али је било нужно да се истине повезане са Христом откривају корак по корак.

Наставићемо са овим месијанским путоказима у следећем чланку.

## Алфа светлост трећег анђела

„У јесен 1846. године почели смо да држимо библијску суботу, те да је поучавамо и бранимо. Моја пажња је први пут била усмерена на суботу док сам, раније те исте године, боравила у посети у Њу Бедфорду, Масачусетс. Тамо сам се упознала са старешином Јосифом Бејтсом, који је рано прихватио адвентну веру и био реван делатник у делу. Старешина Б. је држао суботу и истицао њен значај. Ја нисам осећала њену важност и мислила сам да старешина Б. греши што се више задржава на четвртој заповести него на осталих девет. Али Господ ми је дао виђење небеске светиње. Храм Божји се отворио на небу, и показан ми је ковчег Божји покривен поклопцем помирења. Два анђела стајала су, по један на сваком крају ковчега, раширених крила над поклопцем помирења, а лица су им била окренута према њему. Анђеоло који ме је пратио обавестио ме је да они представљају сву небеску војску која са страхопоштовањем гледа према

светом закону који је био написан Божјим прстом. Исус је подигао поклопац ковчега, и ја сам угледала камене плоче на којима је било написано Десет заповести. Била сам задивљена када сам видела четврту заповест у самом средишту тих десет прописа, са благим ореолом светлости који ју је окруживао. Анђео рече: ‘Она је једина од тих десет која одређује живог Бога који је створио небо и земљу и све што је у њима. Када су били положени темељи земље, тада је био положен и темељ суботе.’“ Сведочанства, књига 1, 75.

## **Омега светлост трећег анђела**

„Они који заједничаре са Богом ходе у светлости Сунца Правде. Они не срамоте свога Искупитеља кварећи свој пут пред Богом. Небеска светлост обасјава их. Како се приближавају завршетку историје ове земље, њихово познање Христа и пророштава која се односе на Њега увелико се умножава. Они су од бескрајне вредности у Божјим очима; јер су у јединству са Његовим Сином. Њима је Божја реч неисказано лепа и мила. Они увиђају њен значај. Истина им се открива. Наука о оваплоћењу обасјана је благим сјајем. Они виде да је Свето писмо кључ који откључава све тајне и решава све тешкоће. Они који нису били вољни да приме светлост и ходе у светлости неће бити у стању да разумеју тајну побожности, али они који нису оклевали да узму крст и пођу за Исусом, видеће светлост у Божјој светлости.” The Southern Watchman, April 4, 1905.